

ŠVČ. KRISTAUS KŪNO IŠKILMĖ

Introitus

Ps. 80, 17. Cibávit eos ex ádipe fruménti, allelúia: et de petra, melle saturávit eos, allelúia, allelúia, allelúia.

Ps. 80, 2. Exsultáte Deo, adiutóri nostro: iubiláte Deo Iacob.

Collecta

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memoriám reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Súnguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis iúgiter sentiámus. Qui vivis et regnas...

Epistola

Léctio Epístolæ beati Pauli Apostoli Ad Corínthios. (1 Cor. 11, 23–29)

Fratres: Ego énim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradébatur, accépit panem, et grátias ágens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat. Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et sánguinis Dómini. Probet áutem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim mandúcat et bibit indígne, iudícium sibi mandúcat et bibit: non diiúdicans corpus Dómini.

Introitas

Ps 80, 17. Pamaitino juos grūdų riebalais, aleliuja; ir medumi iš uolos juos pasotino, aleliuja, aleliuja, aleliuja.

Ps 80, 2. Džiaukitės Dievu, mūsų padėjėju, džiaugsmingai giedokite Jokūbo Dievui.

Kolekta

Dieve, kuris Sakramente savo įstabiosios kančios atminimą mums palikai, įgalink mus, prašome, šventąsias tavo Kūno ir Kraujo paslaptis taip garbinti, kad tavojo atpirkimo vaisių savyje visada patirtume. Tu gyveni ir viešpatauji...

Epistolė

Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus pirmojo laiško Korintiečiams. (1 Kor 11,23–29)

Broliai: Aš tai gavau iš Viešpaties ir tai perdaviau jums, kad Viešpats Jėzus tą naktį, kurią buvo išduotas, paėmė duoną ir, sukalbėjęs padėkos maldą, laužė ir tarė: „Tai yra mano kūnas, kuris už jus atiduodamas. Tai darykite mano atminimui.“ Taip pat po vakarienės jis paėmė taurę ir tarė: „Ši taurė yra Naujoji Sandora mano kraujyje. Kiek kartų gersite, darykite tai mano atminimui.“ Taigi, kada tik valgote šitą duoną ir geriate iš šitos taurės, jūs skelbiate Viešpaties mirtį, kol jis ateis. Todėl kas nevertai valgo tos duonos ar geria iš Viešpaties taurės, tas bus kaltas Viešpaties Kūnu ir Krauju. Teištiria žmogus pats save ir tada tevalgo tos duonos ir tegeria iš tos taurės. Kas valgo ir geria to Kūno neišskirdamas, tas valgo ir geria sau pasmerkimą.

Graduale

Ps. 144, 15 –16. Oculi ómnium in te spérant, Dómine: et tu das illis escam in témpore opportúno. **V.** Aperis tu manum tuam: et imples omne ánimal benedictióne.

Alleluia

Alleluia, alleluia.

Ioann. 6, 56–57. **V.** Caro mea vere est cibus, et sánquis meus vere est potus: qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in eo.

Sequentia

Lauda, Sion, Salvatorem, / lauda ducem et pastórem, / in hymnis et cánticis.

Quantum potes, tantum aude: / quia maior omni laude, / nec laudáre súfficis.

Laudis thema speciális, / panis vivus et vitális, / hódie propónitur.

Quem in sacræ mensa coenæ, / turbæ fratrum duodénæ, / datum non ambígitur.

Sit laus plena, sit sonóra, / sit iucúnda, sit decóra / mentis iubilátio.

Dies énim solémnis ágitur, / in qua mensæ prima recólitur / huius institútio.

In hac mensa novi Regis, / novum Pascha novæ legis, / Phase vetus términat.

Vetustátem nóvitas, / umbram fugat véritas, / noctem lux elíminat.

Quod in coena Christus gessit, / faciéndum hoc expréssit / in sui memóriam.

Docti sacris institútis, / panem, vinum in salútis / consecrámus hóstiam.

Dogma datur Christiánis, / quod in carnem tránsit panis, / et vinum in sánguinem.

Quod non capis, quod non vides, /

Gradualas

Ps. 144, 15 –16. Visų akys tavimi viliasi, Viešpatie; ir tu duodi jiems maisto tinkamu metu. **V.** Tu atveri savo burną ir pripildai kiekvieną gyvą būtybę palaimos.

Aleliuja

Aleliuja, aleliuja.

Jn 6, 56–57. **V.** Mano kūnas išties yra maistas, ir mano kraujas išties yra gėrimas; kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, pasilieka manyje ir aš – jame.

Sekvencija

Šlovink, Sione, Išganytoją, / šlovink Vadą ir Ganytoją / himnais ir giesmėmis!

Kiek pajėgi, tiek išdrįski, / nes Jis didesnis už bet kokią šlovę, / jį šlovinti niekuomet nepakaks.

Ypatinga giesmės tema – / gyva ir gaivinanti Duona / šiandien duodama.

Ją ant šventos vakarienės stalo / dvylikos brolių būriui / nedvejodamas patiekė.

Tebus giesmė skardi, tebus garsi, / tebus linksmas ir malonus sielos džiūgavimas.

Nes švenčiama iškilminga diena, / kai prisimenamas / pirmas šio valgio įsteigimas.

Šiame naujo Karaliaus valgyje, / naujojo įstatymo naujoje Paschoje, / baigiasi senasis Perėjimas.

Senovę išvaro naujumas, / šešėlių – tikrovė, / naktį pašalina šviesa.

Ką Kristus atliko vakarienėje, / tą liepė daryti / jo atminimui.

Švento įsteigimo pamokyti, / duoną ir vyną konsekruojame / kaip išgainingą auką.

Krikščionims duota dogma, / kad į Kūną virsta duona / ir į Kraują – vynos.

Ko nesuvoki, ko nematai, / patvir-

animósa firmat fides, / præter rerum
órdinem.

Sub divérsis speciébus, / signis
tantum, et non rebus, / latent res
exímiæ.

Caro cibus, sánguis potus: / manet
tamen Christus totus, / sub utrâque
spécie.

A suménte non concísus, / non
confráctus, non divísus: / integer
accípitur.

Sumit unus, sumunt mille: / quantum
isti, tantum ille: / nec sumptus
consúmitur.

Sumunt boni, sumunt mali: / sorte
tamen inæquáli, / vitæ vel intéritus.

Mors est malis, vita bonis: / vide,
paris sumptiónis, / quam sit dispar
éxitus.

Fracto demum sacrámento, / ne
vacílles, sed meménto, / tantum esse
sub fragménto, / quantum toto
tégitur.

Nulla rei fit scissúra: / signi tantum
fit fractúra, / qua nec status nec
statúra / signáti minúitur.

Ecce panis Angelorum, / factus cibus
viatórum: / vere panis filiórum, / non
mitténdus cánibus.

In figúris præsignáatur, / cum Isaac
immoláatur: / agnus Paschæ de-
putáatur: / datur manna pátribus.

Bone pastor, panis vere, / Iesu, nostri
miserére: / tu nos pasce, nos tuére: /
tu nos bona fac vidére, / in terra
vivéntium.

Tu, qui cuncta scis et vales: / qui nos
pascis hic mortáles: / tuos tibi com-
mensáles, / coherédes et sodáles, /
fac sanctórum cívium. Amen.
Alleuia.

Evangelium

*Sequéntia sancti Evangélij secun-
dum Ioánnem. (Ioann. 6, 56–59)*

In illo témpore: Dixit Iesus turbis
Iudæórum: Caro mea vere est cibus,
et sánguis meus vere est potus. Qui

tina gyvas tikėjimas, / nepaisant
daiktų tvarkos.

Po skirtingais pavidalais, / kurie
tėra ženklai, o ne tikrovė, / slepiasi
ypatingi dalykai.

Kūnas yra valgis, Kraujas – gėri-
mas, / bet visas Kristus lieka /
abiejuose pavidaluose.

Priimančiojo neperskirtas, / neper-
laužtas, nepadalintas – / priimamas
visas.

Gauna vienas, gauna tūkstantis, /
kiek šie, tiek ir tas, / bet valgomas
jis nemažėja.

Gauna gerieji, gauna blogieji, / ta-
čiau nelygi jų dalia – / gyvenimas
arba žūtis.

Mirtis blogiems, gyvenimas ge-
riems – / štai koks vienodo priėmi-
mo / nevienodas galas.

O laužant sakramentą / nesvyruok,
bet atsimink, / kad kiek yra dale-
lėje, / tiek slepiasi ir visame.

Tikrovėje nėra jokio skilimo, / lau-
žiamas tik ženklas, / o Pažymėtasis
nesumažėja / nei būkle, nei ūgiu.

Štai angelų duona, / tapusi ke-
liautojų valgiu, / tikra duona
vaikams, / nemetama šunims.

Jau pavyzdžiais nurodyta: / kaip
Izaoko auka, / Velykoms skirtas
avinėlis, / protėviams duota mana.

Gerasis Ganytojas, tikra duona, /
Jėzau, pasigailėk mūsų! / Mus
ganyk ir saugok, / leisk išsvysti
Tavo gėrybes / gyvųjų žemėje.

Tu viską žinai ir gali, / Tu ganai
mus čia mirtingus, / leisk ir ten, /
prie šventų piliečių stalo / sėdėti
kaip paveldėtojas ir draugas.
Amen.

Evangelija

*Šventosios Evangelijos pagal Joną
tęsinys. (Jn 6, 56–59)*

Kas valgo mano kūną ir geria mano
kraują, tas pasilieka manyje, ir aš
jame. Kaip mane yra siuntęs

mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, in me manet, et ego in illo. Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui mandúcat me, et ipse vivet propter me. Hic est panis, qui de cælo descéndit. Non sicut manducavérunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Qui mandúcat hunc panem, vivet in ætérnum.

Offertorium

Lev. 21, 6. Sacerdótes Dómini incénsus et panes ófferunt Deo: et ídeo sancti erunt Deo suo, et non pólluent nomen eius, allelúia.

Secreta

Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dómine, unitátis et pacis propítius dona concéde: quæ sub oblátis munéribus mystice designántur. Per Dóminum nostrum...

Præfatio communis

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare, nos tibi semper et ubique gratias agere: Domine, sancte Pater, omnipotens æterne Deus: per Christum, Dominum nostrum. Per quem maiestatem tuam laudant Angeli, adorant Dominationes, tremunt Potestates. Cæli cælorumque Virtutes ac beata Seraphim socialiter exsultatione concelebrant. Cum quibus et nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur, suppliciter confessione dicentes: Sanctus.

Communio

1 Kor. 11, 26–27. Quotiescúmque manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat: itaque quicúmque manducáverit panem, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis et ságuinis Dómini, allelúia.

gyvasis Tėvas ir aš gyvenu per Tėvą, taip ir tas, kuris mane valgo, gyvens per mane. Štai duona, nužengusi iš dangaus! Ji ne tokia, kokią protėviai valgė ir mirė. Kas valgo šią duoną – gyvens per amžius.

Ofertorijus

Kun 21, 6. Viešpaties kunigai smilkalus bei duoną aukoja Dievui; ir dėl to jie bus šventi savo Dievui, ir nesuterš jo vardo, aleliuja.

Sekreta

Prašome, Viešpatie: savajai Bažnyčiai suteik vienybės ir ramybės dovanas, kurios paaukotomis atnašomis slėpiningai žymimos. Per mūsų Viešpatį...

Bendroji prefacija

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, mums visada ir visur Tau dėkoti, Viešpatie, šventasis Tėve, visagali amžinasis Dieve, per Kristų mūsų Viešpatį. Per Jį Tavo didybę šlovina angelai, garbina viešpatystės, dreba galybės. Dangūs ir dangiškosios kariaunos, taip pat ir palaimintieji serafimai vieningu džiūgavimu drauge aukština. Prašome, liepk, kad į jų tarpą būtų priimti ir mūsų balsai, su nuolankiu išpažinimu tariantys: Sanctus.

Komunija

1 Kor 11, 26–27. Kiekvieną kartą, kai valgysite šią duoną ir gersite iš šios taurės, skelbsite Viešpaties mirtį iki kolei jis ateis; tokiu būdu kiekvienas, kuris nevertai valgys Viešpaties duoną ar gers iš Jo taurės, bus kaltas dėl Viešpaties kūno bei kraujo.

Postcommunio

Fac nos, quæsumus, Dómine, divinitátis tuæ sempitérna fruitióne repléri: quam pretiósí Córporis et Sánguínis tui temporális percéptio præfigúrat: Qui vivis et regnas...

Postkomunija

Prašome, Viešpatie, padaryk, kad taptume pripildyti amžinojo gėrėjimosi tavąja dievyste, kurį tavo brangiausiojo Kūno ir Kraujo laikinasis priėmimas iš anksto formuoja. Tu gyveni ir viešpatauji...